

עוד, א' היו מתפשטת ונכללת
בכלל של כלם, וכיון שהוא כולל
בשלמות של שני צדדים,
שהעירו שלשה (שלמה), מתעורר
לנקבתו, ומתהפך א' בסוד אחר.
ונוטל נקבתו למטה ממנו,
ומתחברים יחד, ואז הנקדה
העליונה שורה עליו, להראות
שהאור העליון, הנקדה
הראשונה, בסוד השכינה
העליונה, אין שורה אלא במקום
שזכר ונקבה מחברים יחד.

בראשית ברא אלהים את - הרי
כאן ארבע אלפיים, מחברים יחד
זכר ונקבה בארבע תבות, בכל
תבה ותבה א' שהוא זכר, ובכל
תבה ותבה אות אחת שהיא
נקבה.

ובספרו של רב המנונא סבא,
בראשית - אדם ואשתו. ברא -
אברהם ונקבתו. אלהים - יצחק
ונקבתו. את - יעקב ונקבתו.
ואם תאמר את נקבה בכל מקום
- בא וראה, א' זכר, ת' נקבה,
כלולים שניהם יחד. והנקבה
נראית בשלמות, כלולה בסוד של
כל האותיות. ומשום כך (אח), אף
על גב שהיא נקבה, אבל היא
בסוד של הכלל של הזכר.

ועל כן ארבעה זווים הם כאן,
ובכל מקום א זכר, שמתחבר עם
הנקבה באות אחרת. קרית
ארבע, על שהתחברו ארבעה
גדולים ממנים של העולם שם.
ר, זה מגדל הפורח באויר, שהוא
מלך גדול, ומשום כך נקרא אל
עליון (מעלה) ואמצעי יחד.
המעלה נראש של ההשגחה,
ראש של כל האותיות יחד. אל
- נוטל אל"ף סיוע של אותו
המגדל הפורח באויר אליו, ועליו
עולה בשם.

שרשים ושנים שבילים הם
שיוצאים מן התורה, והם הסוד

תו, א' דא, אתפשט ואתכליל בכללא דכלהו,
וכיון דאיהו כליל בשלימו דתריין סטריין,
דאתערו דתלתא (דלתא), אתער לגבי נוקביה,
ואתהפך א ברזא (דף פא ע"א) אחרא. ונטיל
נוקביה לתתא מיניה, ומתחבראן פחדא, וכדין
נקודה עילאה שריא עליה, לאחזאה דנהורא
עילאה, נקודה קמייטא, ברזא דשכינתא
עילאה, לא שריא אלא באתר דאיהו דכר
ונוקבא מתחברן פחדא.

בראשית ברא אלהים את (בראשית א א), הא הכא
ארבע אלפין, מתחברן פחדא דכר
ונוקבא, בארבע תיבין, בכל תיבה ותיבה א'
דאיהו דכר. ובכל תיבה ותיבה, את חד דאיהו
נוקבא.

ובספרא דרב המנונא סבא, בראשית, אדם
ואתתיה. ברא, אברהם ונוקביה.
אלהים, יצחק ונוקביה. את, יעקב ונוקביה.
ואי תימא את נוקבא בכל אתר. תא חזי, א
דכר, ת נוקבא כלילן תרוייהו פחדא,
ונוקבא אתחזי בשלימו, כלילא ברזא דכל
אתוון. ובגין כך (אח), אף על גב דנוקבא איהו,
אבל איהי ברזא דכללא דדכורא.

ועל דא ארבעה זווים אינון הכא. ובכל אתר
א דכר, דמתחברא בנוקבא באת אחרא,
קרית ארבע, על דאתחברו ארבע רכרבן ממון
דעלמא תמן.

ר, דא מגדל דפרח באוירא, דאיהו מלך גדול.
ובגין כך איקרי אל עילאה (ס"א עילא)
ואמצעיתא פחדא. עילא ורישא דאשגחותא,
רישא דכל אתוון, פחדא. אל: נטיל אל"ף
סיועא דהוא מגדלא דפרח באוירא לגביה,
ועליה סליק בשמא.

תלתין ותריין שבילין אינון דנפקי מאורייתא,